

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 76.894/1/V

van 30 juli 2024

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B’

Op 18 juni 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 2 augustus 2024*, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 25 juli 2024. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Toon MOONEN, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Eline YOSHIMI, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Sander MEERT, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 juli 2024.

*

* Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

VOORAFGAANDE OPMERKING

1. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies wordt gegeven, vestigt de Raad van State de aandacht van de adviesaanvrager erop dat de verkiezingen van 9 juni 2024 tot gevolg hebben dat de regering sedert die datum en totdat een nieuwe regering is verkozen, niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 ‘houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B’.

Het ontwerp wijzigt de onderdelen waaruit het terugkommoment bestaat (artikel 2 van het ontwerp). Verder wijzigt het ontwerp de regels betreffende de termijn waarbinnen het terugkommoment moet worden gevolgd (artikel 3), waarbij de gevallen waarin er uitstel kan worden toegekend, worden uitgebreid. De formaliteiten van een verzoek om uitstel worden bepaald, alsook de termijn van uitstel die kan worden toegekend. Voorts wijzigt het ontwerp de voorwaarden waaraan de oefenterreinen en voertuigen van erkende instellingen die het terugkommoment organiseren, moeten voldoen (artikelen 5 tot 10). De voorwaarden voor de organisatie van het terugkommoment wat betreft het aantal deelnemers en de redelijke aanpassingen voor dove of slechthorende deelnemers worden gewijzigd (artikel 11). Het ontwerp wijzigt ook de gegevens die worden verzameld en in de gegevensbank van het departement Mobiliteit en Openbare Werken worden opgenomen (artikelen 15 en 16). De datum van het indexcijfer van de gezondheidsindex dat geldt voor de indexering van de door de deelnemer te betalen vergoeding voor het terugkommoment wordt aangepast (artikel 4), alsook de bij een aanvraag tot erkenning als instelling en als lesgever te betalen retributie (artikelen 12 en 14) en de aan een erkende instelling toe te kennen subsidie (artikel 13). De inwerkingtreding van de ontworpen regeling is bepaald op 2 december 2024.

3.1. De rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door de in de aanhef vermelde artikelen 4, eerste lid, 5, 6, 6/1, derde lid, 7 en 11/1, van het decreet van 9 maart 2018 ‘houdende het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B’.

3.2.1. De aanhef vermeldt evenwel artikel 11/1, derde lid, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019 ‘houdende diverse bepalingen over het mobiliteitsbeleid, de openbare werken en het vervoer, het verkeersveiligheidsbeleid en VVM - De Lijn’.

Artikel 11/1 van het decreet van 9 maart 2018 bepaalt in zijn huidige formulering, zoals ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, dat, met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken vermeld in of ter uitvoering van dit decreet, persoonsgegevens worden verwerkt, met naleving van de regelgeving op de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. Het derde lid van die bepaling machtigt de Vlaamse Regering om te bepalen welke gegevens worden verwerkt, de wijze vast te stellen waarop die gegevens worden verwerkt en de verantwoordelijke voor de verwerking aan te wijzen.

Artikel 11/1 van het decreet van 9 maart 2018 wordt vervangen bij artikel 35 van het decreet van 22 maart 2024 ‘over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid’, op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt en uiterlijk op 31 december 2025.

Het toekomstige artikel 11/1, § 1, eerste lid, 2°, 3° en 17°, van het decreet van 9 maart 2018 bepaalt dat het departement Mobiliteit en Openbare Werken de volgende gegevens verzamelt in een gegevensbank: alle informatie over de personen die het terugkommoment moeten volgen conform de artikelen 3 en 4 van dit decreet, alle informatie over de aanvragen tot uitstel om te voldoen aan de verplichting om het terugkommoment te volgen en de genomen beslissingen, en de contactgegevens en identificatiegegevens, met inbegrip van handtekeningen, rijksregistergegevens en ondernemingsgegevens als dat van toepassing is, die noodzakelijk zijn bij de verwerking van de gegevens, vermeld in punten 1° tot en met 16°. Het tweede lid van die bepaling machtigt de Vlaamse Regering ertoe om de lijst van gegevens, vermeld in het eerste lid, verder te precisieren.

Het toekomstige artikel 11/1, § 2, bepaalt dat de gegevens worden verzameld en verwerkt voor de volgende doeleinden: 1° de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in het decreet van 9 maart 2018 en de uitvoeringsbesluiten ervan; 2° het administratieve beheer door het bestuur van het systeem van de erkenningen en de subsidies; 3° het toezicht op en de handhaving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan; 4° statistische doeleinden.

3.2.2. Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.¹ Bijgevolg moeten de ‘essentiële elementen’ van de verwerking van persoonsgegevens in de wet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de

¹ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.²

Het Grondwettelijk Hof heeft daar nog aan toegevoegd dat, naast het formele wettigheidsvereiste, artikel 22 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met de artikelen 7, 8 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de verplichting oplegt dat de inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en in het recht op bescherming van persoonsgegevens in duidelijke en voldoende nauwkeurige bewoordingen wordt geformuleerd, die het mogelijk maken de hypothesen te voorzien waarin de wetgever een dergelijke inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven toestaat.³ Inzake de bescherming van de persoonsgegevens impliceert dat vereiste van voorzienbaarheid dat voldoende precies moet worden bepaald in welke omstandigheden de verwerkingen van persoonsgegevens zijn toegelaten.⁴ De rechtsgrond die de inmenging in die rechten toestaat, moet zelf de reikwijdte van de beperking op de uitoefening van het betrokken recht bepalen.⁵

3.2.3. De ingeroepen rechtsgrond, zijnde artikel 11/1 van het decreet van 9 maart 2018, zoals ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019, voldoet niet aan deze vereisten om als rechtsgrond te kunnen worden ingeroepen voor de bepalingen in het ontwerp inzake gegevensverwerking, zijnde de artikelen 3, 15 en 16 van het ontwerp.

Artikel 11/1 van het decreet zoals vervangen bij het decreet van 22 maart 2024 biedt daarentegen wel een wettelijke grondslag die het legaliteitsbeginsel vevat in artikel 22 van de Grondwet respecteert.

De nieuwe tekst van artikel 11/1 treedt evenwel, krachtens artikel 49 van het decreet van 22 maart 2024 in werking op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt en uiterlijk op 31 december 2025.

² Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, opmerking 101. Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B.74.1; GwH 17 mei 2023, nr. 75/2023, B.55.2.1.

³ GwH 23 november 2023, nr. 154/2023, B.8.9.

⁴ EHRM (grote kamer) 4 mei 2000, Rotaru t. Roemenië, ECLI:CE:ECHR:2000:0504JUD002834195, § 57; EHRM (grote kamer) 4 december 2008, S. en Marper t. Verenigd Koninkrijk, ECLI:CE:ECHR:2008:1204JUD003056204, § 99.

⁵ HvJ 6 oktober 2020, C-623/17, Privacy International, ECLI:EU:C:2020:790, punt 65.

De artikelen 3, 15 en 16 van het ontwerp kunnen bijgevolg pas in werking treden op het ogenblik dat ook de nieuwe tekst van artikel 11/1 in werking treedt. Gelet op de machtiging in artikel 49 van het decreet van 22 maart 2024 lijkt de meest eenvoudige oplossing erin te bestaan dat aan het voorliggende ontwerp een bepaling wordt toegevoegd waarin artikel 35 van het decreet van 22 maart 2024 in werking wordt gesteld.

VORMVEREISTEN

4. De ontworpen regeling wijzigt de voorwaarden waaraan de oefenterreinen en voertuigen van erkende instellingen dienen te voldoen. De artikelen 8, 2°, en 9 van het ontwerp voorzien in dat verband in nieuwe, strengere eisen met betrekking tot de voertuigen waarover een erkende instelling dient te beschikken. Voormelde artikelen van het ontwerp verplichten een erkende instelling immers ertoe om, teneinde deze tijdens de praktijkoefening te gebruiken, altijd een reservevoertuig ter beschikking te hebben respectievelijk minstens te beschikken over een voertuig dat is uitgerust met een automatische schakeling en een voertuig dat is uitgerust met een handschakeling. De eisen voor een erkende instelling waarin de artikelen 8, 2°, en 9 van het ontwerp voorzien, vormen eisen in de zin van artikel 15, lid 2, punt d), van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’. Overeenkomstig het zevende lid van die bepaling moeten de stellers van het ontwerp de Europese Commissie in kennis stellen van die eisen, alsmede van de redenen voor die eisen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

5. De woorden “van diverse bepalingen” in het opschrift zijn overbodig en worden dus het best weggelaten.

Aanhef

6. De aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen hierboven *sub* 3.2 werd opgemerkt over de rechtsgrond.

Gelet op de noodzakelijke inwerkingtreding van artikel 35 van het decreet van 22 maart 2024 zal de verwijzing naar “artikel 11/1, derde lid, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019” vervangen moeten worden door een verwijzing naar “artikel 11/1, § 1, tweede lid, zoals vervangen bij het decreet van 22 maart 2024”. Hiermee samenhangend zal aan de rubriek rechtsgronden een onderdeel moeten worden toegevoegd dat verwijst naar “het decreet van 22 maart 2024, artikel 49”.

7. De datum van het advies van de Mobiliteitsraad Vlaanderen, de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens en de Gegevensbeschermingsautoriteit, zijnde respectievelijk 17 mei, 21 mei en 6 juni 2024, moet telkens worden ingevuld.

Artikel 3

8.1. Het ontworpen artikel 6, § 2, tweede lid, 2°, a), van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 voorziet erin dat een kopie van het uittreksel of het afschrift van de akte van overlijden wordt toegevoegd aan het attest waarin wordt bevestigd dat de deelnemer zich in de onmogelijkheid bevindt om het terugkommoment te volgen waarvoor de betrokkene was ingeschreven, wegens het overlijden van een verwante persoon.

8.2. Artikel 29, § 1, van het oud Burgerlijk Wetboek bepaalt welke personen recht hebben op een uittreksel of afschrift van een akte van overlijden, en luidt meer bepaald als volgt:

“§ 1. Eenieder heeft recht op een uittreksel of afschrift van:

- akten van overlijden van meer dan vijftig jaar oud;

(...)

De persoon op wie de akte betrekking heeft, zijn echtgenoot of echtgenote, zijn wettelijk samenwonende, zijn wettelijke vertegenwoordiger, zijn bloedverwanten in de opgaande of nederdalende lijn, zijn erfgenamen, hun notaris en hun advocaat hebben recht op een uittreksel of afschrift van akten bedoeld in het eerste lid van respectievelijk minder dan vijftig, vijfenzeventig en honderd jaar oud. (...)”

8.3. Op een datum te bepalen door de Koning en ten laatste op 1 januari 2025 treden de wijzigingen aan artikel 29 van het oud Burgerlijk Wetboek waarin wordt voorzien bij artikel 8 van de wet van 13 september 2023 ‘houdende diverse bepalingen inzake modernisering van de burgerlijke stand’ in werking.⁶ Op grond van artikel 29, §§ 1 en 1/1, zoals gewijzigd, zal eenieder recht hebben op een uittreksel van “akten van overlijden” en recht op een afschrift van “akten van overlijden opgemaakt na 31 maart 2019”.

8.4. Gelet op de thans geldende tekst van artikel 29 van het oud Burgerlijk Wetboek zullen deelnemers die niet tot één van de in artikel 29, § 1, tweede lid, bedoelde categorieën van personen behoren, slechts een uittreksel of een afschrift van een akte van overlijden van minder dan vijftig jaar oud kunnen bekomen als zij hiertoe een volmacht hebben van één van in die bepaling vermelde personen. Nog afgezien van de vraag of een in artikel 29, § 1, tweede lid, bedoelde persoon een andere persoon een volmacht kan verlenen tot het bekomen van een uittreksel of afschrift van een akte van overlijden, moet in elk geval worden vastgesteld dat de ontworpen regeling deelnemers die niet tot één van de in artikel 29, § 1, tweede lid, bedoelde categorieën van personen behoren, bijvoorbeeld de feitelijk samenwonende partner van een deelnemer, ertoe verplicht om een kopie over te maken van een uittreksel of afschrift van een akte van overlijden waarop zij krachtens de geldende regelgeving inzake de burgerlijke stand geen recht hebben. Aldus

⁶ Artikel 83 van de wet van 13 september 2023.

worden deze deelnemers onderworpen aan voorwaarden voor het bekomen van uitstel voor het volgen van het terugkommoment waaraan zij, om redenen buiten hun wil, niet kunnen voldoen.

Aangezien dit probleem vermeden wordt door de inwerkingtreding op uiterlijk 1 januari 2025 van het gewijzigde artikel 29 van het oud Burgerlijk Wetboek, bestaat de voor de hand liggende oplossing erin de inwerkingtreding van het ontworpen besluit, of op zijn minst van het ontworpen artikel 6, § 2, tweede lid, 2°, a), van het besluit van 28 september 2018 waarin het bedoelde uittreksel of afschrift vereist wordt, te laten plaatsvinden op het ogenblik van de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 29 van het oud Burgerlijk Wetboek. Dit veronderstelt een uitstel van minder dan een maand van de voorziene inwerkingtreding van het ontworpen besluit.

9. Het ontworpen artikel 6, § 4, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 maakt gewag van “de aanvraag tot uitstel”, naast de attesten, vermeld in paragraaf 2 en de desgevallend daaraan toegevoegde documenten.

In het ontworpen artikel 6, § 3, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 wordt erin voorzien dat de attesten, vermeld in paragraaf 2, melding maken van “het verzoek om uitstel”.

Aan de gemachtigde werd gevraagd of het de bedoeling is dat de attesten zoals bedoeld in het ontworpen artikel 6, § 2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 tegelijk gelden als aanvraag tot uitstel, dan wel of er ook nog eens een afzonderlijke aanvraag tot uitstel dient te worden ingediend, naast voormelde attesten. Hierop antwoordt de gemachtigde het volgende:

“Er dient naast voormelde attesten geen afzonderlijke aanvraag tot uitstel ingediend te worden. Dit zal in het ontworpen artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 aangepast worden.”

Er kan worden ingestemd met de door de gemachtigde voorgestelde aanpassing.

Gelet hierop zal ook artikel 16, 3°, van het ontwerp moeten worden aangepast, aangezien daarin “de aanvraag tot uitstel, vermeld in artikel 6, § 4” wordt vermeld.

10. In het ontworpen artikel 6, § 4, derde lid, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 schrijven men, om redenen van coherentie met het ontworpen artikel 6, § 2, tweede lid, 1° en 2°, b), “uitvaart” in de plaats van “begrafenis”.

Artikel 4

11. Artikel 4 van het ontwerp wijzigt artikel 7, vierde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018. In het tweede lid van die bepaling wordt “de termijn, vermeld in artikel 6” vermeld, terwijl artikel 3 van het ontwerp voorziet in de vervanging van artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2008.

Aan de gemachtigde werd gevraagd of artikel 7, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 derhalve ook dient te worden gewijzigd, teneinde die bepaling in overeenstemming te brengen met het ontworpen artikel 6 van datzelfde besluit. De gemachtigde antwoordt als volgt:

“De termijn waarnaar in artikel 7, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 wordt verwezen, is de termijn van zes tot negen maanden na het behalen van het rijbewijs B die opgenomen is in het ontworpen artikel 6, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018.

Ten behoeve van de duidelijkheid zal de verwijzing naar artikel 6 in artikel 7, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 vervangen worden door een verwijzing naar het nieuwe artikel 6, §1.”

Er kan in beginsel worden ingestemd met de voorgestelde aanpassing van de gemachtigde. Het weze echter opgemerkt dat het aldus gewijzigde artikel 7, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 zou bepalen dat als een deelnemer zich aanbiedt om het terugkommoment te volgen nadat de termijn, vermeld in artikel 6, § 1, verstreken is, hij aan de instelling boven op de vergoeding, vermeld in het eerste lid, ook een toeslag betaalt van 50 euro, inclusief de belasting over de toegevoegde waarde. De termijn vermeld in artikel 6, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 betreft de termijn van zes tot negen maanden na het behalen van het rijbewijs B, en dus niet de gevallen van uitstel zoals bedoeld in artikel 6, § 4, derde lid, van datzelfde besluit. Bijgevolg zou ook een deelnemer aan wie uitstel is toegekend en die ten gevolge daarvan het terugkommoment volgt na het verstrijken van de termijn vermeld in artikel 6, § 1, van datzelfde besluit, de toeslag verschuldigd zijn.

Om dit gevolg, dat niet redelijk lijkt te zijn, te vermijden, zal de ontworpen regeling op dit punt moeten worden aangepast.

Artikel 15

12. Artikel 15 van het ontwerp voorziet in de opheffing in artikel 55/3, eerste lid, 7°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 van de zinsnede “, eerste of tweede lid”.

Dat artikel 55/3, eerste lid, 7°, zal derhalve enkel nog “de begin- en einddatum van de termijn, vermeld in artikel 6” vermelden. Aan de gemachtigde werd gevraagd welke termijn precies wordt bedoeld, gelet op het feit dat artikel 3 van het ontwerp artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 vervangt.

De gemachtigde antwoordt als volgt:

“Het betreft de begin- en einddatum van de termijn van zes tot negen maanden na het behalen van het rijbewijs B, die opgenomen is in het ontworpen artikel 6, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018.

Ten behoeve van de duidelijkheid zal in artikel 55/3, eerste lid, 7°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 de verwijzing naar het eerste of tweede lid van artikel 6 vervangen worden door een verwijzing naar paragraaf 1 van (het nieuwe) artikel 6.”

Er kan worden ingestemd met de door de gemachtigde voorgestelde aanpassing.

Artikel 16

13. Artikel 16, 3° en 4°, van het ontwerp wijzigt artikel 55/8, 1° en 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 en voorziet in de bewaring in de gegevensbank van het departement Mobiliteit en Openbare Werken van respectievelijk de aanvraag tot uitstel en de attesten en de daaraan toegevoegde documenten die in het kader van de aanvraag zijn ingediend.

14. Zoals opgemerkt *sub* 9, beogen de stellers van het ontwerp klaarblijkelijk niet dat er een afzonderlijke aanvraag tot uitstel moet worden ingediend naast de attesten bedoeld in het ontworpen artikel 6, § 2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018.

Artikel 16, 3°, van het ontwerp dient in het licht hiervan te worden aangepast.

15.1. Het *sub* 3.2 vermelde toekomstige artikel 11/1, § 2, eerste lid, van het decreet van 9 maart 2018 bepaalt de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt.

Krachtens het toekomstige artikel 11/1, § 2, derde lid, van het decreet van 9 maart 2018 kan de Vlaamse Regering, onverminderd de doeleinden, vermeld in het eerste lid, de nadere doeleinden van de verwerking vaststellen.

15.2. Artikel 5, lid 1, c), van de AVG⁷ vereist dat persoonsgegevens “toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt”.

In het licht van dit beginsel van minimale gegevensverwerking, lijkt de bewaring van de attesten en de daaraan toegevoegde documenten die in het kader van een aanvraag tot uitstel zijn ingediend, niet noodzakelijk voor de bij artikel 11/1 van het decreet van 9 maart 2018 vastgelegde doeleinden van de verwerking. Artikel 55/8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 voorziet immers reeds erin dat de postdatum van de aanvraag tot uitstel (1°), de aangehaalde reden voor de aanvraag tot uitstel (2°), de datum van de beslissing over die aanvraag (4°), de beslissing over die aanvraag (5°) en de begin- en einddatum van het uitstel (6°) worden verzameld.

⁷ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’.

Indien geen noodzaak voor de bijkomende bewaring voor de attesten kan worden aangevoerd, beantwoordt de bewaring van de attesten en de bijbehorende documenten niet aan het vereiste van minimale gegevensverwerking, en dient artikel 16, 4°, van het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 17

16. Artikel 17 van het ontwerp voorziet in de inwerkingtreding van het te nemen besluit op 2 december 2024.

Wat betreft die inwerkingtreding kan verwezen worden naar hetgeen *sub* 3.2 en *sub* 8 is opgemerkt.

Indien de stellers geen gevolg wensen te geven aan hetgeen *sub* 3.2 is voorgesteld, zal de datum van inwerkingtreding in ieder geval rekening moeten houden met de datum van inwerkingtreding van artikel 35 van het decreet van 22 maart 2024, dat immers door de vervanging van artikel 11/1 van het decreet van 9 maart 2018 de rechtsgrond moet creëren voor de artikelen 3, 15 en 16 van het ontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Eline YOSHIMI

Marnix VAN DAMME